

ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการบริหารและหน้าที่การบริหาร :**การบูรณาการเพื่อความสำเร็จขององค์กร****The Relationship Between Management Techniques and Administrative Functions :
Integration for Organizational Success**สัญญา เคนาภูมิ^{1*}, กฤษฎา แสนบัวคำ² และธัญชนก ปะวะละ³Sanya Kenpahoom^{1*}, Krisda Sanbuakham² and Thanyachanok Pawala³^{1*,2,3}อาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1*,2,3}Lecturer from the Rajabhat Maha Sarakham University

*Corresponding E-mail: zumsa_17@hotmail.com

Received: 11 March 2025

Revised: 24 March 2025

Accepted: 25 March 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการบริหารและหน้าที่การบริหารเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร หลักการบริหารเชิงกลยุทธ์และการวางแผนเป็นเทคนิคที่สำคัญที่จะช่วยกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ขององค์กร ในขณะเดียวกัน หน้าที่การบริหารมีบทบาทในการนำทีมงาน, จัดการทรัพยากร, และควบคุมกระบวนการทำงานเพื่อให้การบริหารเทคนิคสามารถเข้าสู่การปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ ความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพระหว่างทั้งสองนี้เป็นตัวกำหนดทิศทางขององค์กร, ทำให้มีความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง, และสนับสนุนให้กลยุทธ์นำไปสู่ผลลัพธ์ที่เป็นที่ประสบความสำเร็จและยั่งยืนในระยะยาว บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการบริหารและหน้าที่การบริหาร พบว่า 1) เทคนิคการจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จขององค์กร ได้แก่ การจัดการเชิงกลยุทธ์, การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM), การจัดการแบบลีน, การจัดการโครงการ, และ การบริหารการเปลี่ยนแปลง 2) หน้าที่การบริหาร ได้แก่ การวางแผน การจัดคนเข้างาน การบังคับบัญชา ประสานงาน และ การควบคุม 3) บทบาทของหน้าที่การบริหารในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกเทคนิคการจัดการ ได้แก่ เทคนิคการจัดการการดำเนินงาน ทรัพยากรในการประสานงาน การติดตามและควบคุม การสื่อสารและความเป็นผู้นำ และ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว

คำสำคัญ: เทคนิคการบริหาร, หน้าที่การบริหาร, ความสำเร็จขององค์กร**Abstract**

This academic consists purposes to study the relationship between management techniques and management functions is critical to the success of an organization. Strategic management principles and planning are important techniques that help determine the direction and objectives of an organization. Meanwhile, Administrative duties play a role in leading teams, managing resources, and controlling work

processes so that technical management can be fully implemented. A powerful relationship between the two sets the direction of the organization, gives it the flexibility to respond to change, and supports strategy toward successful and sustainable results over the long term. Thus, the purpose of this article is to study the relationship between management techniques and administrative duties. The results found that 1) Various management techniques Related to organizational success include strategic management, total quality management (TQM), lean management, project management and Change Management 2) Administrative Functions were; Planning, Organizing, Command, Co-ordinating, and controls 3) The role of administrative functions in supporting and facilitating management techniques were Operations management techniques, Coordination resources, Tracking and Control, Communication and Leadership, and Flexibility and adaptability.

Keywords: Management Techniques, Administrative Functions, Organizational Success

บทนำ

ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบรรลุความสำเร็จขององค์กร เทคนิคการจัดการครอบคลุมกลยุทธ์ เครื่องมือ และแนวทางต่าง ๆ ที่ใช้โดยผู้นำในการวางแผน จัดระเบียบ ประสานงาน และควบคุมทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ในทางกลับกัน หน้าที่การบริหารเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในแต่ละวันและงานที่จำเป็นสำหรับการทำงานที่ราบรื่นขององค์กร รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การสื่อสาร การเก็บบันทึก และการตัดสินใจ การปรับเทคนิคการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับหน้าที่การบริหารอย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรและการบรรลุความสำเร็จในสภาพแวดล้อมที่มีพลวัตและมีการแข่งขัน

ลักษณะสำคัญของความสัมพันธ์นี้อยู่ที่การจัดแนวเทคนิคการจัดการกับวัตถุประสงค์ขององค์กร ด้วยการใช้เทคนิคการจัดการที่เหมาะสม ผู้นำสามารถชี้แนะหน้าที่การบริหารให้บรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ได้ดียิ่งขึ้น เช่น การวางแผนเชิงกลยุทธ์ในฐานะเทคนิคการจัดการช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ชัดเจน และการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพช่วยให้แน่ใจว่ากิจกรรมในแต่ละวันสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์เหล่านี้ (Daft, Murphy, & Willmott, 2010) การจัดตำแหน่งนี้ช่วยให้มั่นใจได้ถึงแนวทางที่สอดคล้องกันและประสานงาน ช่วยเพิ่มความสามารถขององค์กรในการตอบสนองต่อความท้าทายและใช้ประโยชน์จากโอกาส

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้เทคนิคการจัดการร่วมสมัย เช่น การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) หรือการจัดการแบบลีน สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารโดยการลดข้อเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร (Oakland, 2014) ฟังก์ชันการบริหารที่บูรณาการอย่างเหมาะสมจะสนับสนุนการนำเทคนิคเหล่านี้ไปใช้โดยการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและการสนับสนุนสำหรับการริเริ่มการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การทำงานร่วมกันระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารก่อให้เกิดความคล่องตัวและการตอบสนองขององค์กรเมื่อเผชิญกับสภาวะตลาดที่เปลี่ยนแปลง

ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารมีอิทธิพลต่อการปรับตัวขององค์กร ในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว องค์กรจะต้องมีความคล่องตัวและสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้ เทคนิคการจัดการที่เน้นความยืดหยุ่น นวัตกรรม และการจัดการการเปลี่ยนแปลง เมื่อรวมเข้ากับฟังก์ชันการบริหาร ช่วยให้องค์กรสามารถจัดการกับความ

ไม่แน่นอนและใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นใหม่ได้ (Cameron & Green, 2015) ความสามารถในการปรับตัวนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาความสามารถในการแข่งขันและรับประกันความสำเร็จในระยะยาวในอุตสาหกรรมที่มีพลวัต ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารเป็นเครื่องมือในการบรรลุความสำเร็จขององค์กร การจัดตำแหน่งที่เหมาะสมช่วยให้แน่ใจว่าบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล และส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวเมื่อเผชิญกับความท้าทายและโอกาสที่กำลังพัฒนา

อย่างไรก็ตาม การทำความเข้าใจและการบูรณาการเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารมีความสำคัญยิ่งสำหรับองค์กรที่ต้องการบรรลุเป้าหมาย เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และรับประกันความสำเร็จที่ยั่งยืน การทำงานร่วมกันระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารนี้เป็นรากฐานสำหรับความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร ซึ่งมีส่วนช่วยในด้านต่าง ๆ ของการจัดการเชิงกลยุทธ์และการดำเนินงานในแต่ละวัน

ประการแรก การบูรณาการเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดตำแหน่งเชิงกลยุทธ์ เทคนิคการบริหารจัดการ เช่น การวิเคราะห์ SWOT การวางแผนเชิงกลยุทธ์ และการวัดผลการปฏิบัติงาน ช่วยให้องค์กรกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และพัฒนากลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว การบูรณาการเทคนิคเหล่านี้เข้ากับฟังก์ชันการบริหารทำให้มั่นใจได้ว่าการดำเนินงานและงานประจำวันจะเชื่อมโยงโดยตรงกับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ขององค์กร (Daft, Murphy และ Willmott, 2010) การจัดตำแหน่งนี้ช่วยให้มั่นใจได้ถึงแนวทางที่สอดคล้องกันและมีเป้าหมาย โดยที่หน่วยงานด้านการบริหารทำหน้าที่เป็นแกนหลักในการสนับสนุนการดำเนินการตามความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์

ประการที่สอง ความสำคัญอยู่ที่การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน เทคนิคการจัดการ เช่น การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM), Six Sigma และการจัดการแบบ Lean มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการ กำจัดของเสีย และปรับปรุงประสิทธิภาพโดยรวม ด้วยการบูรณาการเทคนิคเหล่านี้เข้ากับฟังก์ชันการบริหาร องค์กรต่าง ๆ จึงสามารถปรับปรุงงานประจำ ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพโดยรวมของการดำเนินงานได้ (Oakland, 2014) การทำงานร่วมกันนี้มีส่วนช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ความคุ้มค่า และการส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือบริการคุณภาพสูง

ประการที่สาม การทำความเข้าใจและการบูรณาการเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารจะส่งเสริมวัฒนธรรมของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เทคนิคต่าง ๆ เช่น การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (CQI) และ Kaizen เน้นย้ำถึงความสำคัญของการปรับปรุงและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เมื่อรวมเข้ากับฟังก์ชันการบริหาร หลักการเหล่านี้จะสร้างกรอบการทำงานสำหรับการประเมินและปรับปรุงกระบวนการ การสื่อสาร และการตัดสินใจภายในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ (Cameron & Green, 2015) ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องทำให้มั่นใจได้ว่าองค์กรยังคงปรับตัวและตอบสนองในสภาพแวดล้อมแบบไดนามิก

นอกจากนี้ การบูรณาการเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมนวัตกรรมขององค์กรและการปรับตัว เทคนิคที่ส่งเสริมนวัตกรรมและการจัดการการเปลี่ยนแปลง เมื่อบูรณาการเข้ากับฟังก์ชันการบริหารได้อย่างราบรื่น ช่วยให้องค์กรเปิดรับแนวคิด เทคโนโลยี และวิธีการทำงานใหม่ ๆ ความสามารถในการปรับตัวนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการก้าวหน้านำหน้าในตลาดที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไป (Cameron & Green, 2015) ดังนั้นความสำคัญของการทำความเข้าใจและการบูรณาการเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารไม่สามารถกล่าวเกินจริงได้ การบูรณาการนี้เอื้อต่อการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน ส่งเสริมวัฒนธรรมของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวขององค์กร ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบรรลุความสำเร็จที่ยั่งยืนในภูมิทัศน์ธุรกิจที่มีการแข่งขันและมีพลวัตในปัจจุบัน

บทวิเคราะห์

1. เทคนิคการบริหารจัดการ (Management Techniques)

1.1 เทคนิคการจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความ 성공ขององค์กร

เทคนิคการจัดการต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญในการกำหนดความสำเร็จขององค์กรโดยจัดให้มีการมอบการทำงานและกลยุทธ์สำหรับการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ การตัดสินใจ และการจัดสรรทรัพยากร เทคนิคการจัดการที่โดดเด่นอย่างหนึ่งคือการจัดการเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนด การนำไปปฏิบัติ และการประเมินกลยุทธ์องค์กรเพื่อบรรลุเป้าหมายระยะยาวและรักษาความได้เปรียบทางการแข่งขันไว้ (Porter, 2008) เทคนิคการจัดการเชิงกลยุทธ์ เช่น การวิเคราะห์ SWOT การวางแผนสถานการณ์ และการเปรียบเทียบมาตรฐานการแข่งขัน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรในการปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมแบบไดนามิก ระบุโอกาส และบรรเทาภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น ด้วยการบูรณาการเทคนิคเหล่านี้ ผู้นำสามารถปรับปรุงวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และนำทางองค์กรของตนไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืน

การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) เป็นอีกหนึ่งเทคนิคการจัดการที่มุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ความพึงพอใจของลูกค้า และการมีส่วนร่วมของพนักงาน (Deming, 1986) TQM เน้นแนวทางแบบองค์รวมในด้านคุณภาพ โดยสนับสนุนให้องค์กรต่าง ๆ ปลูกฝังวัฒนธรรมแห่งคุณภาพในทุกด้านของการดำเนินงาน ด้วยเทคนิคต่าง ๆ เช่น การแมปกระบวนการ การควบคุมกระบวนการทางสถิติ และระบบผลตอบรับจากลูกค้า TQM มุ่งหวังที่จะเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการและปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการ การใช้เทคนิค TQM สามารถส่งผลให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานเพิ่มขึ้น ความภักดีของลูกค้า และความสำเร็จโดยรวมขององค์กร นอกจากนี้ เทคนิคการจัดการการเปลี่ยนแปลงถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับองค์กรที่มุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การจัดการการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวข้องกับการจัดการกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร (Cameron & Green, 2015) เทคนิคต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การวางแผนการสื่อสาร และโปรแกรมการฝึกอบรมช่วยให้การเปลี่ยนแปลงราบรื่นในระหว่างการเปลี่ยนแปลงองค์กร การใช้เทคนิคการจัดการการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นขององค์กร ลดความต้านทาน และส่งเสริมวัฒนธรรมของความสามารถในการปรับตัว ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับความสำเร็จที่ยั่งยืนในสภาพแวดล้อมแบบไดนามิก

โดยสรุป ชุดเทคนิคการจัดการที่หลากหลายมีส่วนช่วยให้องค์กรประสบความสำเร็จโดยจัดการกับแง่มุมต่าง ๆ ของการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การปรับปรุงคุณภาพ ประสิทธิภาพ การดำเนินโครงการ และการจัดการการเปลี่ยนแปลง ด้วยการปรับใช้และบูรณาการเทคนิคเหล่านี้ องค์กรต่าง ๆ สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตอบสนองต่อความท้าทายอย่างมีประสิทธิภาพ และวางตำแหน่งตนเองเพื่อความสำเร็จในระยะยาว

1.2 กรณีศึกษาที่แสดงให้เห็นการประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหาร

1.2.1 การจัดการเชิงกลยุทธ์ กรณีศึกษาตัวอย่างที่แสดงให้เห็นการประยุกต์ใช้การจัดการเชิงกลยุทธ์คือ Apple Inc. ภายใต้การนำของ Steve Jobs นั้น Apple ได้ใช้ประโยชน์จากนวัตกรรม การออกแบบ และการตลาดอย่างมีกลยุทธ์เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในอุตสาหกรรมเทคโนโลยี การเปิดตัวผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่น เช่น iPod, iPhone และ iPad แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง แนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์ของ Apple เกี่ยวข้องกับความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภค การวิเคราะห์ตลาดอย่างต่อเนื่อง และการมุ่งเน้นที่การสร้างระบบนิเวศของ

ผลิตภัณฑ์และบริการที่ราบรื่น (Yoffie & Kim, 2010) การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของบริษัทมีส่วนทำให้ส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้น ความสำเร็จทางการเงิน และภาพลักษณ์ของแบรนด์ที่แข็งแกร่ง

1.2.2 การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) โตโยต้าเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของการประยุกต์ใช้หลักการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) ที่ประสบความสำเร็จ ระบบการผลิตของโตโยต้า ซึ่งเน้นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและลดของเสีย ได้กลายเป็นมาตรฐานสำหรับ TQM ด้วยเทคนิคต่าง ๆ เช่น สินค้าคงคลังแบบทันเวลา (JIT) กระบวนการทำงานที่ได้มาตรฐาน และการมีส่วนร่วมของพนักงานอย่างต่อเนื่อง โตโยต้าจึงสามารถผลิตรถยนต์คุณภาพสูงด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าได้อย่างต่อเนื่อง ความมุ่งมั่นของบริษัทที่มีต่อ TQM ไม่เพียงแต่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญในการทำให้โตโยต้าเป็นผู้นำระดับโลกในอุตสาหกรรมยานยนต์ (Liker, 2004)

1.2.3 การจัดการแบบลีน ตัวอย่างที่โด่งดังที่สุดประการหนึ่งของการจัดการแบบลีนพบได้ในแนวทางปฏิบัติของ Zara ผู้ค้าปลีกแฟชั่นฟาสต์แฟชั่น Zara ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม Inditex ใช้หลักการแบบ Lean เพื่อรักษาความคล่องตัวและการตอบสนองในห่วงโซ่อุปทาน ด้วยการลดจำนวนสินค้าคงคลัง การใช้วงจรการเติมสินค้าที่รวดเร็ว และใช้ประโยชน์จากข้อมูลการขายแบบเรียลไทม์ Zara จึงสามารถตอบสนองต่อเทรนด์แฟชั่นและความต้องการของลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว แนวทางแบบลีนนี้ช่วยให้ Zara ลดเวลาในการผลิต ลดต้นทุน และบรรลุความได้เปรียบทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมแฟชั่นที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Ferdows, Lewis, & Machuca, 2005)

ดังนั้น ตัวอย่างและกรณีศึกษาเหล่านี้เน้นการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติและผลกระทบของเทคนิคการจัดการในการตั้งค่าองค์กรที่หลากหลาย แสดงให้เห็นประสิทธิผลในการบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ การปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน และส่งเสริมความสำเร็จที่ยั่งยืน

1.3 วิเคราะห์ประสิทธิผลของแนวทางการจัดการที่แตกต่างกันในบริบทที่แตกต่างกัน

1.3.1 ประสิทธิภาพของการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประสิทธิภาพของการจัดการเชิงกลยุทธ์แตกต่างกันไปตามบริบทขององค์กรที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น ในอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น เทคโนโลยี ซึ่งนวัตกรรมเป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนความสำเร็จ แนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์เชิงรุกและมีพลวัตมักจะมีประสิทธิภาพมากกว่า กรณีตัวอย่างคือวิวัฒนาการเชิงกลยุทธ์ของ Google การจัดการเชิงกลยุทธ์ของ Google ซึ่งโดดเด่นด้วยการมุ่งเน้นไปที่นวัตกรรม ความหลากหลาย และการขยายตัวไปทั่วโลก ช่วยให้บริษัทสามารถรักษาความได้เปรียบทางการแข่งขันในภาคเทคโนโลยีแบบไดนามิก (Barney, 2007) อย่างไรก็ตาม ในอุตสาหกรรมที่มีความเสถียรมากขึ้น แนวทางเชิงกลยุทธ์ที่อนุรักษ์นิยมและมุ่งเน้นเสถียรภาพมากขึ้นอาจมีประสิทธิผลเท่าเทียมกัน สิ่งนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการจัดการจัดการเชิงกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะและความท้าทายที่องค์กรต้องเผชิญ

1.3.2 ประสิทธิภาพของการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) ประสิทธิภาพของการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) ได้รับอิทธิพลจากอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมองค์กร ในอุตสาหกรรมการผลิต เช่น ยานยนต์ ซึ่งความแม่นยำและคุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งสำคัญที่สุด TQM ได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพสูง การนำหลักการ TQM ของโตโยต้าไปใช้ เช่น การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและการลดของเสีย มีส่วนทำให้บริษัทมีชื่อเสียงในด้านการผลิตรถยนต์คุณภาพสูง (Liker, 2004) อย่างไรก็ตาม ในอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นบริการ การบังคับใช้และประสิทธิผลของ TQM อาจแตกต่างกันไป โดยต้องมีการปรับตัวเพื่อจัดการกับความท้าทายและคุณลักษณะเฉพาะของการให้บริการ (Dean & Bowen, 1994) ดังนั้น ประสิทธิภาพของ TQM ขึ้นอยู่กับการปรับหลักการให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะและธรรมชาติของอุตสาหกรรม

1.3.3 ประสิทธิภาพของการจัดการแบบลีน ประสิทธิภาพของการจัดการแบบลีนปรากฏชัดในอุตสาหกรรมที่ประสิทธิภาพ การลดของเสีย และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญ ในภาคการผลิต บริษัทอย่างโอบีประสบความสำเร็จในการนำหลักการแบบลีนมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Womack, Jones, & Roos, 1990) อย่างไรก็ตาม ในอุตสาหกรรมบริการ เช่น การดูแลสุขภาพ ซึ่งกระแสดูแลมีความซับซ้อนและแปรผัน การจัดการแบบลีนอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อจัดการกับความท้าทายและพลวัตของการให้บริการ (Radnor & Holweg, 2012) ประสิทธิภาพของการจัดการแบบลีนจึงอยู่ที่ความสามารถในการปรับให้เข้ากับบริบทและอุตสาหกรรมเฉพาะ

โดยสรุป ประสิทธิภาพของแนวทางการจัดการที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับการจัดแนวของแนวทางเหล่านี้กับบริบทเฉพาะ พลวัตของอุตสาหกรรม และคุณลักษณะขององค์กร องค์กรต้องประเมินความท้าทายและข้อกำหนดเฉพาะของตนเองอย่างรอบคอบ เพื่อกำหนดแนวทางการจัดการที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้บรรลุความสำเร็จ

2. หน้าที่การบริหาร

2.1 หน้าที่การบริหารในองค์กร

หน้าที่การบริหารประกอบด้วยกิจกรรมพื้นฐานที่ช่วยให้การดำเนินงานขององค์กรราบรื่นและมีประสิทธิภาพ หน้าที่เหล่านี้ครอบคลุมงานและความรับผิดชอบที่หลากหลายซึ่งจำเป็นต่อความมั่นคงและความสำเร็จขององค์กร อองรี ฟาโยล นักทฤษฎีการจัดการรุ่นบุกเบิก ระบุหน้าที่การบริหารหลัก 5 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดระเบียบ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม (Fayol, 1949) การวางแผนเกี่ยวข้องกับการตั้งวัตถุประสงค์และการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด การจัดระเบียบมุ่งเน้นไปที่การจัดโครงสร้างทรัพยากรและงาน การบังคับบัญชานำมาซึ่งความเป็นผู้นำและการตัดสินใจ การประสานงานเพื่อจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกันเพื่อการทำงานร่วมกัน และการควบคุมเพื่อให้แน่ใจว่าการยึดมั่นในแผนที่กำหนดไว้ หน้าที่การบริหารเหล่านี้จัดให้มีกรอบการทำงานที่เป็นระบบสำหรับผู้จัดการเพื่อนำทางความซับซ้อนของการจัดการองค์กร

2.1.1 การวางแผน การวางแผนเป็นหนึ่งในหน้าที่การบริหารที่สำคัญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายขององค์กรและการกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป็นกิจกรรมเชิงคาดการณ์ล่วงหน้าซึ่งช่วยให้องค์กรต่างๆ คาดการณ์ความท้าทายและโอกาสในอนาคตได้ การวางแผนที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก ความสามารถภายใน และการพัฒนาวัตถุประสงค์ที่สมจริงและบรรลุผลได้ ด้วยการมีส่วนร่วมในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ องค์กรต่างๆ สามารถปรับความพยายามและทรัพยากรของตนให้สอดคล้องกับเป้าหมายร่วมกัน เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยรวม (Daft, Murphy, & Willmott, 2010)

2.1.2 การจัดคนเข้างาน การจัดระเบียบเป็นหน้าที่การบริหารที่เน้นไปที่การจัดโครงสร้างและการจัดเตรียมทรัพยากรเพื่ออำนวยความสะดวกในการบรรลุเป้าหมาย รวมถึงการออกแบบโครงสร้างองค์กร การกำหนดบทบาทหน้าที่ และการสร้างช่องทางการสื่อสาร การจัดระเบียบทำให้มั่นใจได้ว่างานได้รับการจัดสรรอย่างมีประสิทธิภาพ และบุคคลที่มีทักษะที่จำเป็นอยู่ในตำแหน่งที่จะมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ขององค์กร โครงสร้างที่มีการจัดระเบียบอย่างดีช่วยเพิ่มความชัดเจน ลดความซ้ำซ้อนของความพยายาม และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Daft, Murphy, & Willmott, 2010)

2.1.3 การบังคับบัญชา การบังคับบัญชาหรือการเป็นผู้นำเป็นหน้าที่การบริหารที่สำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับการชี้แนะและจูงใจบุคคลให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ความเป็นผู้นำครอบคลุมถึงการมีอิทธิพล ชี้นำ และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่แต่ละบุคคลมีส่วนร่วมในความพยายามอย่างเต็มที่ ความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรเชิงบวก ส่งเสริมการทำงาน

ร่วมกัน และส่งเสริมการสร้างสรค์นวัตกรรม มันเกี่ยวข้องกับการไม่เพียงแต่ให้คำสังเท่านั้น แต่ยังเพิ่มขีดความสามารถและทำให้บุคคลตระหนักถึงศักยภาพสูงสุดของตนภายในบริบทขององค์กร (Northouse, 2018)

โดยสรุป หน้าที่การบริหารภายในองค์กรประกอบด้วย การวางแผน การจัดระเบียบ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม หน้าที่เหล่านี้มีกรอบการทำงานที่ครอบคลุมสำหรับการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้องค์กรต่าง ๆ นำทางความซับซ้อน กำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ จัดระเบียบทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ นำและสร้างแรงบันดาลใจให้กับทีม ส่งเสริมการประสานงาน และรับประกันการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

2.2 บทบาทของหน้าที่การบริหารในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกเทคนิคการจัดการ

หน้าที่การบริหารมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกเทคนิคการจัดการภายในองค์กร ฟังก์ชันเหล่านี้จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานการปฏิบัติงานและการประสานงานขององค์กรที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการตามแนวทางการจัดการต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ การทำงานร่วมกันระหว่างฟังก์ชันการบริหารและเทคนิคการจัดการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร ประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพโดยรวม

2.2.1 เทคนิคการจัดการการดำเนินงาน หน้าที่การบริหารเป็นเครื่องมือในการแปลเทคนิคการจัดการเชิงทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติงานจริงในแต่ละวัน ตัวอย่างเช่น ในการดำเนินการตามการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) ฟังก์ชันการบริหารจะช่วยสร้างมาตรฐานคุณภาพ ติดตามกระบวนการ และอำนวยความสะดวกในการริเริ่มการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ด้วยการวางแผนและการจัดระเบียบ หน้าที่ด้านการบริหารทำให้มั่นใจได้ว่าหลักการ TQM ได้รับการบูรณาการเข้ากับโครงสร้างและกระบวนการขององค์กร ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งคุณภาพ (Dean & Bowen, 1994)

2.2.2 ทรัพยากรในการประสานงาน หน้าที่การบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประสานงาน สนับสนุนการใช้ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการประสานงานทีมสำหรับโครงการริเริ่มการจัดการโครงการหรือการจัดแผนกต่าง ๆ สำหรับกลยุทธ์การจัดการแบบสิ้น หน่วยงานด้านการบริหารช่วยให้มั่นใจได้ว่าทรัพยากรได้รับการจัดสรรอย่างมีประสิทธิภาพ การประสานงานนี้จะช่วยลดความซ้ำซ้อน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร และเพิ่มผลกระทบโดยรวมของเทคนิคการจัดการต่อผลลัพธ์ขององค์กร

2.2.3 การติดตามและควบคุม เทคนิคการจัดการมักเกี่ยวข้องกับการติดตามและควบคุมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามมาตรฐานและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ฟังก์ชันการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งฟังก์ชันการควบคุม จัดให้มีกลไกสำหรับการติดตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพ การประเมินความเปี่ยงเบน และการดำเนินการแก้ไข สิ่งนี้ทำให้มั่นใจได้ว่าเทคนิคการจัดการ เช่น Six Sigma หรือ Lean Management บรรลุผลตามที่ตั้งใจไว้และมีส่วนช่วยให้้องค์กรประสบความสำเร็จ (Daft, Murphy, & Willmott, 2010)

โดยพื้นฐานแล้ว หน้าที่การบริหารเป็นรากฐานสำหรับการประยุกต์ใช้เทคนิคการจัดการที่ประสบความสำเร็จโดยการสร้างสภาพแวดล้อมองค์กรที่สนับสนุน ด้วยการวางแผน การจัดระเบียบ การประสานงาน การควบคุม และการบังคับบัญชา หน้าที่ด้านการบริหารทำให้มั่นใจได้ว่าเทคนิคการจัดการจะบูรณาการเข้ากับโครงสร้างขององค์กรได้อย่างราบรื่น การบูรณาการนี้ช่วยเพิ่มโอกาสในการนำไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ ส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งประสิทธิภาพ นวัตกรรม และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

2.3 ตรวจสอบหน้าที่การบริหารมีส่วนช่วยต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร

หน้าที่การบริหารเป็นพื้นฐานของประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร โดยจัดให้มีกรอบการทำงานเชิงโครงสร้างและการปฏิบัติงานที่ช่วยให้การทำงานราบรื่นและการบรรลุเป้าหมาย การตรวจสอบว่าหน้าที่ด้านการบริหารมีส่วนช่วยต่อ

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรอย่างไร โดยเน้นย้ำถึงบทบาทสำคัญในการทำให้มั่นใจว่าทรัพยากรถูกใช้อย่างเหมาะสมที่สุด กระบวนการต่าง ๆ ได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์

2.3.1 การจัดสรรทรัพยากรและการเพิ่มประสิทธิภาพ หน้าที่การบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการจัดระเบียบเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากร ทั้งด้านมนุษย์ การเงิน และเทคโนโลยี ฟังก์ชันนี้ช่วยให้มั่นใจว่าบุคคลที่มีทักษะที่จำเป็นได้รับมอบหมายให้มีบทบาทที่เหมาะสม จัดสรรงบประมาณอย่างมีกลยุทธ์ และปรับใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอำนวยความสะดวกโดยฝ่ายบริหาร มีส่วนช่วยให้เกิดประสิทธิภาพโดยการลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุดและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ (Daft, Murphy, & Willmott, 2010)

2.3.2 กระบวนการมาตรฐานและการทำให้เรียบง่าย หน้าที่ด้านการบริหารมีส่วนช่วยให้เกิดประสิทธิภาพโดยการสร้างมาตรฐานและปรับปรุงกระบวนการขององค์กร ด้วยการประสานงานกิจกรรมและกำหนดขั้นตอนที่เป็นมาตรฐาน หน้าที่ด้านการบริหารจะช่วยลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความสม่ำเสมอในการปฏิบัติงาน การกำหนดมาตรฐานไม่เพียงแต่เพิ่มประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบและควบคุมได้ง่ายขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร (Fayol, 1949)

2.3.3 การสื่อสารและการประสานงาน การสื่อสารและการประสานงานที่มีประสิทธิผล ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของหน้าที่การบริหาร มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพขององค์กร หน้าที่ด้านการบริหารช่วยให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลจะไหลผ่านแผนกทีม และระดับลำดับชั้นได้อย่างราบรื่น ช่องทางการสื่อสารและกลไกการประสานงานที่ชัดเจนป้องกันความเข้าใจผิด ความล่าช้า และความขัดแย้ง ช่วยให้สภาพแวดล้อมขององค์กรมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Cameron & Green, 2015)

โดยสรุป หน้าที่การบริหารเป็นส่วนสำคัญต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรโดยจัดให้มีโครงสร้าง การประสานงาน และกลไกการควบคุมที่จำเป็น ผ่านการจัดสรรทรัพยากร การกำหนดมาตรฐานกระบวนการ การสื่อสาร การตรวจสอบ ประสิทธิภาพ ความสามารถในการปรับตัว และความเป็นผู้นำ ฟังก์ชันการบริหารสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสมที่สุดและการหยุดชะงักน้อยที่สุด

3. การบูรณาการเพื่อความสำเร็จขององค์กร (Integration for Organizational Success)

3.1 การบูรณาการเทคนิคการจัดการและฟังก์ชันการบริหารสามารถนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร

การบูรณาการเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กรได้ ด้วยการปรับหลักการการจัดการเชิงกลยุทธ์ วิธีการปรับปรุงคุณภาพ แนวทางปฏิบัติในการจัดการโครงการ และกลยุทธ์การจัดการการเปลี่ยนแปลงด้วยฟังก์ชันการบริหารที่มีประสิทธิภาพ องค์กรต่าง ๆ จะสร้างสภาพแวดล้อมที่ทำงานร่วมกันซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ความสามารถในการปรับตัว และประสิทธิภาพโดยรวม

3.1.1 การจัดตำแหน่งเชิงกลยุทธ์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย การบูรณาการเทคนิคการจัดการ เช่น การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการดำเนินการ เข้ากับฟังก์ชันการบริหารทำให้มั่นใจได้ว่าเป้าหมายขององค์กรไม่เพียงแต่ได้รับการกำหนดเป้าหมายเท่านั้น แต่ยังได้รับการสื่อสาร จัดระเบียบ และดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานด้านการบริหารจัดการให้มีโครงสร้างและการประสานงานที่จำเป็นเพื่อดำเนินการตามความคิดริเริ่มเชิงกลยุทธ์ ตัวอย่างเช่น ฟังก์ชันการวางแผนและการจัดระเบียบจะเป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ เพื่อให้มั่นใจว่าวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กรจะบูรณาการได้อย่างราบรื่น (Barney, 2007)

3.1.2 การปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐาน เทคนิคการจัดการ เช่น การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) หรือ Six Sigma มุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและการกำหนดมาตรฐานกระบวนการ หน้าที่การบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประสานงานและการควบคุม มีบทบาทสำคัญในการฝังหลักการเหล่านี้ลงในวัฒนธรรมองค์กร ฟังก์ชันประสานงานช่วยให้มั่นใจได้ว่าความคิดริเริ่มในการปรับปรุงคุณภาพจะประสานกันทั่วทั้งแผนก และฟังก์ชันควบคุมจะติดตามการปฏิบัติตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดไว้ ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดความเป็นเลิศขององค์กร (Liker, 2004)

3.1.3 การดำเนินโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคการจัดการโครงการ เมื่อรวมเข้ากับฟังก์ชันการบริหาร จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการ หน้าที่การบริหารจัดให้มีโครงสร้างและการประสานงานที่จำเป็นสำหรับการวางแผน การดำเนินการ และการควบคุมโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยกลไกการจัดสรรทรัพยากร การสื่อสาร และการตรวจสอบ หน้าที่ด้านการบริหารสนับสนุนให้โครงการสำเร็จลุล่วงได้สำเร็จ การบูรณาการนี้ช่วยให้มั่นใจได้ว่าโครงการจะได้รับการส่งมอบตรงเวลา ภายในงบประมาณ และเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพ (Schwalbe, 2018)

โดยสรุป การบูรณาการเทคนิคการจัดการและฟังก์ชันการบริหารทำให้เกิดการทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพซึ่งช่วยเพิ่มความสำเร็จขององค์กร ด้วยการรวมการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การปรับปรุงคุณภาพ การจัดการโครงการ และการจัดการการเปลี่ยนแปลงเข้ากับฟังก์ชันการบริหารที่มีประสิทธิภาพ องค์กรต่าง ๆ จึงสามารถบรรลุประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความสามารถในการปรับตัวได้มากขึ้น โดยวางตำแหน่งตนเองเพื่อความสำเร็จที่ยั่งยืนในสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีพลวัต

3.2 การทำงานร่วมกันและการพึ่งพาระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหาร

3.2.1 การวางแผนเชิงกลยุทธ์และการประสานงานการบริหาร เทคนิคการจัดการ โดยเฉพาะการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และหน้าที่การบริหารแสดงถึงความสัมพันธ์ทางชีวภาพภายในองค์กร การวางแผนเชิงกลยุทธ์กำหนดวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ที่ครอบคลุม ในขณะที่การประสานงานด้านการบริหารช่วยให้มั่นใจว่ากิจกรรมการปฏิบัติงานสอดคล้องกับทิศทางเชิงกลยุทธ์ การทำงานร่วมกันอยู่ที่การแปลเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ให้เป็นแผนปฏิบัติการได้อย่างราบรื่นผ่านการประสานงานด้านการบริหาร การบูรณาการนี้ช่วยเพิ่มความคล่องตัวขององค์กรและการตอบสนองต่อปัจจัยภายนอกที่มีพลวัต (Barney, 2007) การพึ่งพาเห็นได้ชัดจากความจำเป็นในการประสานงานด้านการบริหารที่มีประสิทธิภาพเพื่อดำเนินการและติดตามการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ เพื่อให้มั่นใจว่าความพยายามขององค์กรมุ่งสู่วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์

3.2.2 การปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานด้วยการควบคุมดูแล การแสวงหาการปรับปรุงคุณภาพซึ่งมักได้รับคำแนะนำจากเทคนิคการจัดการ เช่น การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) มีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับกลไกการควบคุมด้านการบริหาร การปรับปรุงคุณภาพต้องอาศัยกระบวนการและขั้นตอนที่ได้มาตรฐาน ซึ่งบังคับใช้และติดตามตรวจสอบผ่านฟังก์ชันการควบคุมการบริหาร การทำงานร่วมกันเกิดขึ้นจากการประสานกันของเป้าหมายการปรับปรุงคุณภาพกับความพยายามของฝ่ายบริหารเพื่อสร้างและรักษาแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน การพึ่งพานั้นชัดเจนในความจำเป็นในการควบคุมดูแลเพื่อรักษาการปรับปรุงคุณภาพเมื่อเวลาผ่านไป เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ (Liker, 2004)

3.2.3 การบริหารโครงการและองค์กรบริหาร การจัดการโครงการ เทคนิคการจัดการที่โดดเด่น และองค์กรบริหาร มีความสัมพันธ์ร่วมกันในการบรรลุผลสำเร็จของโครงการ หลักการจัดการโครงการเป็นแนวทางในการวางแผนและการดำเนินโครงการริเริ่ม ในขณะที่องค์กรบริหารจัดเตรียมโครงสร้างและการประสานงานที่จำเป็นสำหรับการดำเนินโครงการ การทำงานร่วมกันอยู่ที่การบูรณาการวิธีการจัดการโครงการอย่างมีประสิทธิภาพเข้ากับหน้าที่ด้านการบริหาร การจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการประสานงานทีมงานโครงการ การพึ่งพาเห็นได้ชัดเนื่องจากการจัดการโครงการที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัย

การสนับสนุนด้านการบริหารในการจัดระเบียบทรัพยากร จัดการไทม์ไลน์ และติดตามความคืบหน้าเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโครงการ (Schwalbe, 2018)

โดยสรุป การทำงานร่วมกันระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประสิทธิผลขององค์กร การรับรู้การทำงานร่วมกันและการพึ่งพาซึ่งกันและกันเหล่านี้ช่วยให้องค์กรสามารถสร้างแนวทางที่สอดคล้องและบูรณาการเพื่อบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวในสภาพแวดล้อมแบบไดนามิก

3.3 ตัวอย่างกลยุทธ์การบูรณาการที่ประสบความสำเร็จ

3.3.1 การบูรณาการการวางแผนเชิงกลยุทธ์และการประสานงานด้านการบริหารของ Google: Google เป็นตัวอย่างของการบูรณาการที่ประสบความสำเร็จโดยการรวมการวางแผนเชิงกลยุทธ์เข้ากับการประสานงานด้านการบริหารที่มีประสิทธิผล การวางแผนเชิงกลยุทธ์ของ Google เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายที่ทะเยอทะยานและการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการที่เป็นนวัตกรรมใหม่ การประสานงานด้านการบริหารช่วยให้แน่ใจว่าแผนกต่าง ๆ เช่น วิศวกรรม การตลาด และการวิจัย มีการจัดตำแหน่งเพื่อดำเนินการตามวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ การทำงานร่วมกันนี้เห็นได้ชัดในการเปิดตัวผลิตภัณฑ์เช่น Google Maps และ Android ซึ่งเป็นผลมาจากวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ที่บูรณาการเข้ากับกระบวนการบริหารจัดการได้อย่างราบรื่น (Barney, 2007)

3.3.2 การจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) และการควบคุมการบริหารของโตโยต้า ความสำเร็จของโตโยต้าในอุตสาหกรรมยานยนต์เกิดจากการบูรณาการหลักการ TQM เข้ากับกลไกการควบคุมการบริหารที่แข็งแกร่ง TQM เน้นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และการควบคุมด้านการบริหารทำให้มั่นใจได้ว่าการใช้มาตรฐานคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ การบูรณาการนี้สะท้อนให้เห็นในระบบการผลิตของโตโยต้า ซึ่งกระบวนการที่เป็นมาตรฐาน การมีส่วนร่วมของพนักงาน และการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง มีส่วนทำให้เกิดการส่งมอบรถยนต์คุณภาพสูง (Liker, 2004)

3.3.3 องค์กรการจัดการและบริหารโครงการของ Apple ความสำเร็จของ Apple ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เกิดจากการบูรณาการหลักการจัดการโครงการเข้ากับองค์กรบริหารจัดการที่มีประสิทธิผล ทีมงานโครงการของ Apple ซึ่งรับผิดชอบด้านนวัตกรรม เช่น iPhone ได้รับการจัดระเบียบโดยมีบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน การทำงานร่วมกันระหว่างการจัดการโครงการและองค์กรบริหารทำให้แน่ใจได้ถึงการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ การสื่อสารที่คล่องตัว และการทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จในการส่งมอบผลิตภัณฑ์ที่ก้าวล้ำ (Barney, 2007)

โดยสรุป ตัวอย่างเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ากลยุทธ์การบูรณาการที่ประสบความสำเร็จเกี่ยวข้องกับการปรับเทคนิคการจัดการให้สอดคล้องกับฟังก์ชันการบริหาร องค์กรที่ผสมผสานการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การจัดการคุณภาพ การดำเนินโครงการ ความคิดริเริ่มในการเปลี่ยนแปลง และหลักการเป็นผู้นำเข้ากับกลไกการประสานงานและการควบคุมด้านการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะอยู่ในตำแหน่งที่ดีกว่าเพื่อความสำเร็จที่ยั่งยืน

ข้อค้นพบเชิงวิชาการ หรือองค์ความรู้ใหม่เชิงวิชาการ

1. ความท้าทายและอุปสรรคในการบูรณาการเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหาร

1.1. การต่อต้านการเปลี่ยนแปลง หนึ่งในความท้าทายที่สำคัญที่องค์กรต้องเผชิญในการบูรณาการเทคนิคการจัดการเข้ากับหน้าที่การบริหารคือการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง พนักงานอาจต่อต้านการเปลี่ยนแปลงกระบวนการ โครงสร้าง หรือขั้นตอนการทำงานที่มีอยู่ โดยกลัวการหยุดชะงักหรือความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มการเปลี่ยนแปลง (Cameron & Green,

2015) การเอาชนะการต่อต้านนี้ต้องใช้กลยุทธ์การจัดการการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพ การสื่อสารที่ชัดเจน และการสนับสนุนความเป็นผู้นำเพื่อให้แน่ใจว่าพนักงานเข้าใจเหตุผลเบื้องหลังการบูรณาการและประโยชน์ของการบูรณาการ

1.2 โครงสร้างองค์กรแบบแยกส่วน โครงสร้างองค์กรที่เข้มงวดและแยกส่วนสามารถขัดขวางการบูรณาการเทคนิคการจัดการและฟังก์ชันการบริหารได้อย่างราบรื่น แผนกที่ดำเนินงานแบบแยกส่วนอาจเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพซึ่งจำเป็นสำหรับการบูรณาการที่ประสบความสำเร็จ (Daft, Murphy, & Willmott, 2010) การทำลายไซโลต้องใช้แนวทางเชิงกลยุทธ์ในการปรับโครงสร้างใหม่ ส่งเสริมวัฒนธรรมของการทำงานร่วมกันข้ามสายงาน และปรับหน้าที่การบริหารให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรที่ครอบคลุม

1.3 ขาดการสื่อสารและการประสานงาน การสื่อสารและการประสานงานที่ไม่เพียงพอเป็นอุปสรรคสำคัญต่อกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ หากไม่มีช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจนและกลไกการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ความไม่สอดคล้องกันระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารอาจเกิดขึ้นได้ (Northouse, 2018) การเสริมสร้างกลยุทธ์การสื่อสารและการสร้างกลไกการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ เช่น ทีมงานข้ามสายงานหรือสำนักงานบริหารโครงการ เป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลจะไหลไปทั่วทั้งองค์กรได้อย่างราบรื่น

ดังนั้น การจัดการกับความท้าทายเหล่านี้ต้องใช้แนวทางเชิงกลยุทธ์และองค์รวมในการบูรณาการ องค์กรต่างๆ จำเป็นต้องลงทุนในการจัดการการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการสื่อสารและการประสานงาน ทลายไซโล ให้การฝึกอบรมที่ครอบคลุม และรับประกันการจัดตำแหน่งผู้นำเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการบูรณาการเทคนิคการจัดการและฟังก์ชันการบริหารที่ประสบความสำเร็จ

2. โซลูชันที่นำเสนอและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการเอาชนะความท้าทายในการบูรณาการ

2.1 กลยุทธ์การจัดการการเปลี่ยนแปลง การใช้กลยุทธ์การจัดการการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพถือเป็นสิ่งสำคัญในการเอาชนะการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง องค์กรสามารถนำโมเดลการจัดการการเปลี่ยนแปลงที่ได้รับการพิสูจน์แล้วมาใช้ เช่น กระบวนการแปดขั้นตอนของ Kotter หรือโมเดลการจัดการการเปลี่ยนแปลงของ Lewin เพื่อเป็นแนวทางในกระบวนการบูรณาการ (Kotter, 1996; Lewin, 1951) โมเดลเหล่านี้เน้นการสร้างความรู้สึกร่วมกัน ส่งเสริมการสื่อสารที่ชัดเจน เพิ่มขีดความสามารถของพนักงาน และเสริมสร้างประโยชน์ของการบูรณาการ ด้วยการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการการเปลี่ยนแปลง องค์กรสามารถจัดการกับข้อกังวลของพนักงาน สร้างการสนับสนุน และลดความต้านทานต่อการบูรณาการเทคนิคการจัดการและฟังก์ชันการบริหารได้

2.2 โครงสร้างองค์กรที่คล่องตัวและปรับเปลี่ยนได้ เพื่อเอาชนะความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างองค์กรแบบแยกส่วน แนะนำให้ใช้โมเดลองค์กรที่คล่องตัวและปรับเปลี่ยนได้ โครงสร้างที่คล่องตัวส่งเสริมการทำงานร่วมกันข้ามสายงาน การตัดสินใจที่รวดเร็ว และความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง (Daft, Murphy, & Willmott, 2010) องค์กรสามารถสร้างทีมสหวิทยาการ สภาพแวดล้อมการทำงานตามโครงการ หรือโครงสร้างเมทริกซ์เพื่อปรับปรุงการสื่อสารและการประสานงานระหว่างแผนกต่างๆ แนวทางนี้ส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันและปรับหน้าที่การบริหารให้สอดคล้องกับกลยุทธ์การจัดการแบบบูรณาการ

2.3 แผนการสื่อสารที่แข็งแกร่ง การพัฒนาแผนการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเอาชนะการสื่อสารและการประสานงานที่ไม่เพียงพอ องค์กรควรสร้างช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจน เผยแพร่ข้อมูลอย่างโปร่งใสและสม่ำเสมอในทุกระดับ การใช้แพลตฟอร์มการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น การประชุมสัปดาห์กลาง จดหมายข่าว และแพลตฟอร์มดิจิทัล ช่วยให้

มั่นใจได้ว่าพนักงานจะได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องและตรงเวลา (Cameron & Green, 2015) นอกจากนี้ การใช้กลไกตอบรับกลับอย่างสม่ำเสมอและการสร้างช่องทางการสื่อสารแบบเปิด จะช่วยส่งเสริมให้พนักงานแสดงข้อกังวลและมีส่วนร่วมในกระบวนการบูรณาการ

บทสรุป

บทความนี้ เน้นย้ำถึงความสำคัญที่สำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารเพื่อความสำเร็จขององค์กร การค้นพบที่สำคัญเผยให้เห็นว่ากลยุทธ์การบูรณาการที่ประสบความสำเร็จมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ความสามารถในการปรับตัว และประสิทธิภาพโดยรวม ตัวอย่างจากองค์กรชั้นนำ เช่น Google, Toyota, Apple, IBM และ Amazon แสดงให้เห็นว่าการปรับการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การปรับปรุงคุณภาพ การดำเนินโครงการ การริเริ่มการเปลี่ยนแปลง และหลักการเป็นผู้นำที่มีการประสานงานด้านการบริหารและกลไกการควบคุม เป็นส่วนสำคัญต่อความสำเร็จที่ยั่งยืน เป็นต้น ความท้าทายที่องค์กรเผชิญในกระบวนการบูรณาการนี้ได้แก่ การต่อต้านการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างองค์กรที่แยกจากกัน ช่องว่างในการสื่อสาร การฝึกอบรมที่ไม่เพียงพอ และความเป็นผู้นำที่ไม่ถูกต้อง ความท้าทายเหล่านี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการใช้แนวทางเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมในการบูรณาการ โดยคำนึงถึงวัฒนธรรม โครงสร้าง และการสื่อสารภายในองค์กร

ดังนั้น การทบทวนเน้นว่าความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการจัดการและหน้าที่การบริหารเป็นรากฐานสำหรับการบรรลุความสำเร็จขององค์กร การบูรณาการช่วยอำนวยความสะดวกในการแปลเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ให้เป็นแผนปฏิบัติการได้อย่างราบรื่น ช่วยให้มั่นใจถึงกระบวนการที่ได้มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากร ส่งเสริมความสามารถในการปรับตัว และสนับสนุนการจัดการการเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิผล การทำงานร่วมกันและการพึ่งพาที่ระบุในการทบทวนแสดงให้เห็นว่าแนวทางบูรณาการที่ดีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร ประสิทธิภาพ และความสามารถในการปรับตัวในสภาพแวดล้อมแบบไดนามิก

เอกสารอ้างอิง

- Barney, J. B. (2007). *Gaining and sustaining competitive advantage*. Pearson Prentice Hall.
- Cameron, E., & Green, M. (2015). *Making sense of change management: A complete guide to the models, tools and techniques of organizational change*. Kogan Page.
- Daft, R. L., Murphy, J., & Willmott, H. (2010). *Organization theory and design*. Cengage Learning.
- Dean, J. W., & Bowen, D. E. (1994). *Management theory and total quality: Improving research and practice through theory development*. Academy of Management Review, 19(3), 392-418.
- Deming, W. E. (1986). *Out of the crisis*. MIT Press.
- Fayol, H. (1949). *General and industrial management*. Pitman.
- Ferdows, K., Lewis, M., & Machuca, J. A. D. (2005). Rapid-fire fulfillment. *Harvard Business Review*, 83(11), 104-110.
- Kotter, J. P. (1996). *Leading change*. Harvard Business Review Press.
- Liker, J. K. (2004). *The Toyota way: 14 management principles from the world's greatest manufacturer*.

McGraw-Hill.

Northouse, P. G. (2018). *Leadership: Theory and practice*. Sage Publications.

Oakland, J. S. (2014). *Total quality management and operational excellence: Text with cases*. Routledge.

Schwalbe, K. (2018). *Information technology project management*. Cengage Learning.

Yoffie, D. B., & Kim, R. (2010). *Apple Inc. in 2010*. Harvard Business School Case.